

33 שדוקא שם נפעל הענין ד"קדושים תהיו" ו"ונקדשתי
 34 בתוך בני", ודוקא נשמות בגופים בעולם העשי' הגשמי.
 35
 36 [וכידוע⁸² שדוקא בעולם העשי' הגשמי, אע"פ
 37 שהוא עולם הרביעי (האחרון) – נשלמת הכוונה
 38 דעשיית דירה לו ית' בתחתינים, לו לעצמותו⁸³, שדירה
 39 היא טפלה להדר בה, אמנם ביחד עם זה דירה נאה
 40 מרחיבה דעתו של אדם⁸⁴, ז.א. העולם נהי' חדרור ובטל
 41 להקב"ה, אבל כיון שהוא עוה"ז התחתון, דאין תחתון
 42 למטה ממנו, ה"ז מוסיף כביכול הרחבה ועילוי באדם
 43 העליון].
 44 והטעם (וכח) לכך שיהי' אצל בני"קדושים תהיו"
 45 (העבודה של אברהם יצחק יעקב רחל) – נפעל ע"י
 46 "כי קדוש אני". שזהו ע"ד הר"ת הב' ב"אייר", "אני
 47 ה' רופאך": "רופאך" מדגיש שמדובר אודות יהודים
 48 כפי שהם נשמות בגופים למטה (שדוקא שם שייך ענין
 49 החולי והרפואה), והרפואה באה מ"אני ה'", מהקב"ה
 50 בעצמו [משם הוי', שם העצם⁸⁵, ומ"אני ה'", בחי'
 51 כתר⁸⁶, הדרגא של קדש מלה בגרמי⁸⁷, עד להדרגא של
 52 קדושת ה', "יכול כמוני"⁸⁸], שאז היא רפואה באופן
 53 ש"לא אשים עליך" מלכתחילה, שזה בא מהקב"ה
 54 שהוא תכלית השלימות ותכלית הקדושה, והוא
 55 ממשיך משלימותו וקדושתו לבני", "אני ה' רופאך" –
 56 שיהודי כאן למטה עומד בתכלית השלימות ובתכלית
 57 הקדושה, גופא דילהון קדישא⁸⁹, נוסף ע"ז שנפשא
 58 רוחא ונשמתא דילהון קדישא⁸⁹, "קדושים תהיו כי
 59 קדוש אני".
 60 ובחודש אייר עצמו ה"ז מודגש יותר בגלוי,
 61 ובתוקף יותר – ביום העשירי שבו⁹⁰ – "העשירי יהי'
 62 קדוש"⁹¹, קדש מלה בגרמי'.

* * *

הרביעי של הפרשה, שכולל סוף פ' אחרי (שבו מדובר בעיקר על
 העבודה בקדש, ע"ד עבודת האבות) ותחלת פ' קדושים (שבו מדובר
 על קדושת ישראל בעולם, פרושים תהיו כו').
 (82) ראה בארוכה תניא פל"ו. ובכ"מ.
 (83) ראה אוה"ת בלק ע' תקצו. המושך תרס"ו בתחלתו (ע' ג).
 ד"ה תקעו תרס"ז (בהמשך תרס"ו). ועוד.
 (84) ברכות נז, ב.
 (85) כ"מ הל' עכ"מ פ"ב ה"ז. פירס שי"ט. מו"נ ח"א פס"א
 ואילך. עיקרים מאמר ב' פכ"ח.
 (86) ראה אוה"ת יתרו ע' תתקיד. ועוד.
 (87) זח"ג צד, ב.
 (88) ראה אוה"ת שם ע' קט.
 (89) זח"ג ע, ב.
 (90) ולהעיר שזהו יום העשירי (בחודש) היחידי בימי הספירה (כי
 עשירי בניסן הוא קודם הספירה ועשירי בסיון – לאחרי הספירה).
 (91) ויקרא כז, לב.

1 אייר, שמיוחדים בכך שבכל יום מחודש זה מקיימים
 2 מצוה, מצות "החודש" ספירת העומר⁷³:
 3 בנוסח התפילה אחרי ספירת העומר (שמצות
 4 ספירת העומר נאמרה בפ' אמור) אומרים "ולטהרנו
 5 ולקדשנו בקדושתך העליונה". שזה נותן עוד יותר כח
 6 בעבודה של "קדושים תהיו" (עד "יכול כמוני"
 7 בניחותא – "בקדושתך העליונה"), ועי"ז – "ונקדשתי
 8 בתוך בני".
 9 ובטהרה וקדושה גופא – באה הוספה מיום ליום
 10 בימי הספירה⁷⁴. כפי שזה מודגש בכך שהספירה
 11 נספרת לא במספר סידורי (יום שני, יום שלישי וכו'),
 12 רק במספר הכולל ("היום שני ימים", "שלושה ימים"
 13 וכו'), ז.א. שבכל יום מימי הספירה ישנם "הישגים"
 14 (כולל בענין הטהרה והקדושה והקדושה העליונה)
 15 מהימים שלפניו, וע"ז מוסיפים עוד יותר, עד
 16 שמגיעים להשלימות ותמימות ד"שבע שבתות
 17 תמימות תהינה"⁷⁵.
 18 ויש להוסיף בהקשר בזה גם עם שם החודש –
 19 "אייר": ידוע ב' הר"ת בתיבה זו: "אייר" ר"ת אברהם
 20 יצחק יעקב רחל⁷⁶, ור"ת "אני" ה' רופאך⁷⁸ – שבשני
 21 הר"ת מודגש הענין דקידוש ה' ("ונתקדשתי בתוך
 22 בני") וקדושת ישראל למטה ("קדושים תהיו"):
 23 אייר ר"ת אברהם יצחק יעקב רחל מורה על עבודת
 24 האבות (אברהם יצחק יעקב שכוללים האמהות) –
 25 האבות הן הן המרכבה⁷⁹, תכלית הביטול להקב"ה
 26 (כמו ביטול המרכבה להרוכב עלי'), "שכל אבריהם
 27 כולם היו קדושים ומובדלים מעניני עוה"ז כו"⁸⁰,
 28 ומהאבות נמשך הכח לכל בני" שיהי' אצלם "קדושים
 29 תהיו" (בדוגמת ביטול המרכבה), עד באופן דמסירות
 30 נפש ("בקרובי אקדש"), (אבל דוקא כפי שזה נמשך
 31 בהאמהות עצמן דוקא ע"י רחל), הרגל הרביעי
 32 דהמרכבה, כנגד עולם הרביעי⁸¹ (עולם העשי'),

(73) דלא כמו בחודש ניסן שלפניו וחודש סיון שלאחריו, שהמצוה
 ודספירת העומר היא רק בחלק מהימים דחדשים אלה.
 (74) וזה גופא – באופן של דילוג, כמובן מזה שימי הספירה הם
 בהמשך לחג הפסח ("וספרתם לכם ממחרת השבת"), שענינו – כשמו
 – על שם הדילוג והפסיחה, וכמשנ"ת לעיל (קונטרס משיחת ש"פ
 תו"מ ס"ג).
 (75) אמור כג, טו.
 (76) בית שמואל (שו"ע אה"ע סק"ו ס"כ). והוא במאורי אור (א,
 פד).
 (77) בשלח טו, כו.
 (78) ראה ח"י חת"ס לשבת קמז, ב. שער יששכר (להרה"צ כו'
 ממונקאטש) מאמר אייר ס"ג (בשם סה"ק).
 (79) ב"ר פמ"ז, ו.
 (80) תניא פכ"ג.
 (81) ולהעיר שחיבור פ' אחרי קדושים (בשבת זה) נעשה ע"י חלק